

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΕΙΣΑΓΓΕΛΙΑ ΠΡΩΤΟΔΙΚΩΝ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ**

Αριθ. πρωτ. 2008

Θεσσαλονίκη 20/5 / 2008

ΔΙΟΓΕΝΗΣ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΑΚΙΔΗΣ
Δ. Ν. ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ (Α.Μ. 3550)
ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ 35 - 546 25 ΘΕΣΣ/ΝΙΚΗ
ΤΗΛ. 531.615 - 539.282 - FAX: 541.443
ΑΦΜ 0293592266 - Δ.Ο.Υ. Β' ΘΕΣΣ/ΚΗΣ

Προς
Την Αξιότιμη Υπουργό των Εξωτερικών
Κα Θεοδώρα Μπακογιάννη

Κοινοποιείται:

- Γραφείο Πρωθυπουργού
- Γραφείο Οικουμενικού Πατριάρχη
- Γραφείο Αρχιεπισκόπου Αθηνών και Πάσης Ελλάδος
- Αξιότιμο Κο Υπουργό Εσωτερικών
- Αξιότιμο Κο Υφυπουργό Δημόσιας Τάξης
- Αξιότιμο Κο Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου
- Αξιότιμο Κο Εισαγγελέα Εφετών Θεσ/νίκης
- κ. Αρχηγό της Ελληνικής Αστυνομίας
- κ. Γενικό Αστυνομικό Δντη Περιφέρειας Κεντρικής Μακεδονίας
- κ. Αστυνομικό Διευθυντή Χαλκιδικής
- κ. Πολιτικό Διοικητή του Αγίου Όρους
- Ιερά Κοινότητα Αγίου Όρους
- Ιερά Μονή Εσφιγμένου

Αξιότιμη Κυρία Υπουργέ

Έχω την τιμή να Σας αποστείλω τις απόψεις μου σχετικά με το θέμα της Ι. Μονής Εσφιγμένου του Αγίου Όρους για την πληρέστερη ενημέρωσή Σας, αποβλέποντας πάντα προς την κατεύθυνση της επίλυσης του ακανθώδους, πλην υπαρκτού, αυτού προβλήματος.

Α' ΝΟΜΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ

1. Ελληνικό Σύνταγμα

Σύμφωνα με το άρθ.105 § 1 του Συντάγματος «Από πνευματική άποψη το Άγιο Όρος διατελεί υπό την άμεση δικαιοδοσία του Οικουμενικού Πατριαρχείου». Κατά την §2 του ίδιου άρθρου « Το Άγιο Όρος διοικείται, σύμφωνα με το καθεστώς του, από τις είκοσι Ιερές Μονές, μεταξύ των οποίων είναι κατανεμημένη ολόκληρη η χερσόνησος του Άθω, το έδαφος της οποίας είναι αναπαλλοτρίωτο. Η διοίκησή του ασκείται από αντιπροσώπους των Ιερών Μονών, οι οποίοι αποτελούν την Ιερά Κοινότητα. Δεν επιτρέπεται καμία απολύτως μεταβολή στο διοικητικό σύστημα ή στον αριθμό των Μονών του Αγίου Όρους, ούτε στην ιεραρχική τάξη και τη θέση τους προς τα υποτελή τους εξαρτήματα. Απαγορεύεται να εγκαταβιώνουν στο Άγιο Όρος ετερόδοξοι ή σχισματικοί». Κατά την §3 του ίδιου άρθρου « Ο λεπτομερής καθορισμός των αγιορειτικών καθεστώτων και υπό τρόπον της λειτουργίας τους γίνεται από την Καταστατικό Χάρτη του Αγίου Όρους, τον οποίο, με σύμπραξη του αντιπροσώπου του Κράτους, συντάσσουν και ψηφίζουν οι είκοσι Ιερές Μονές και τον επικυρώνουν το Οικουμενικό Πατριαρχείο και η Βουλή των Ελλήνων».

Τέλος, κατά την § 4 του ίδιου άρθρου «Η ακριβής τήρηση των αγιορειτικών καθεστώτων τελεί ως προς το πνευματικό μέρος υπό την ανώτατη εποπτεία του Οικουμενικού Πατριαρχείου και ως προς το διοικητικό μέρος υπό την εποπτεία του Κράτους, στο οποίο ανήκει αποκλειστικά και η διαφύλαξη της δημόσιας τάξης και ασφάλεια».

2. Καταστατικός Χάρτης του Αγίου Όρους

Σύμφωνα με το άρθ. 5 του ΚΧΑΟ (ΝΔ της 10-16/9/1926), «Πάσαι αι εν Αγίω Όρει μοναί ως Πατριαρχικαί και Σταυροπηγιακαί υπάγονται υπό την πνευματικήν δικαιοδοσίαν της Μεγάλης του Χριστού Ανατολικής Ορθοδόξου Εκκλησίας, μη επιτρεπομένον ουδενός άλλου μνημοσύνου πλην του ονόματος του Πατριάρχου. Εις ουδένα δε ετερόδοξον ή σχισματικόν επιτρέπεται η εν Αγίω Όρει εγκαταβίωσις». Κατά το άρθ. 10 του ΚΧΑΟ «Πάσα απόφασις της Ιεράς Κοινότητος, λαμβανομένη εν τη αρμοδιότητι αυτής, τη οριζομένη εν τω παρόντι Καταστατικώ Χάρτη, είναι σεβαστή και υποχρεωτική δια τας ιεράς μονάς». Κατά το άρθ. 95 «Πάσα μεταβολή λόγω κουράς ή θανάτου αδελφού τινος μονής ή εξαρτήματος δέον να αναφέρεται εις την Ιεράν Κοινότητα, ήτις κρατεί γενικόν πάντων των μοναχών μοναχολόγιον. Τα εξαρτήματα αναφέρονται πάντοτε δια των κοριάρχων αυτών μονών». Κατά το άρθ. 98 «Αι χειροτονίαί των μοναχών του Αγίου Όρους γίνονται μόνον τη προτάσει της μοναστηριακής αρχής. Ουδείς λαϊκός ή μη κανονικός αγιορείτης μοναχός δύναται να χειροτονηθεί εν Αγίω Όρει. Πάσα χειροτονία μη γενομένη κατά την διάταξιν ταύτην θεωρείται άκυρος και ανενέργητος και ως μη γενομένη». Κατά το άρθ. 183 « Σύστασις ή ίδρυσις ιδιαίτερας αδελφότητος εν Αγίω

Όρει απαγορεύεται απολύτως ως ασυμβίβαστος και αντικειμένη προς τα μοναχικά καθεστώτα του Αγίου Όρους». Κατά το άρθ. 184 «Πάσα προσηλυτιστική και προπαγανδιστική ενέργεια ηθική, θρησκευτική, εκκλησιαστική, κοινωνική, εθνικιστική και οιασδήποτε άλλης φύσεως τοιαύτη εν Αγίω Όρει, απαγορεύεται απολύτως επί ποινή απελάσεως». Τέλος κατά το άρθ. 41 του κυρωτικού του ΚΧΑΟ ΠΔ/τος «Η μέριμνα της τακτοποιήσεως και συντηρήσεως των βιβλιοθηκών, χειρογράφων, κειμηλίων, αρχαίων εικόνων, αμφίων και των τοιούτων ανήκουσα εις τα οικείας μονάς, τελεί υπό την άμεσον εποπτείαν της Ιεράς Κοινότητος και της δισεναυσίας Σύναξεως, οφειλούσης να εκδίδει κανονιστικάς περί αυτών διατάξεις».

Β ΄ ΙΣΤΟΡΙΚΟ

Η αδελφότητα της Μονής Εσφιγμένου, από το 1972 διέκοψε κάθε σχέση με το Οικουμενικό Πατριαρχείο και τις άλλες Μονές του Αγίου Όρους αλλά και με κάθε άλλη Ορθόδοξη Εκκλησία και εντάχθηκε στην παλαιοημερολογίτικη παράταξη του Χρυσοστόμου Κιούση. Από τότε, οι κατέχοντες την Μονή απέκοψαν αυτήν διοικητικά από το σώμα των Ιερών Μονών του Αγ. Όρους, δεν συμμετείχαν στα κοινά διοικητικά όργανα αυτών δηλ. δεν απέστειλαν εφεξής Αντιπρόσωπο στην Ιερά Κοινότητα, την Ιερά Δισεναύσια Σύναξη, την Ιερά Επιστοασία και την Έκτακτη Διπλή Ιερά Σύναξη, απέκοψαν την Μονή από την πνευματική-εκκλησιαστική κοινωνία με τις υπόλοιπες Μονές, αρνούμενοι οποιαδήποτε συμμετοχή στις κοινές προσευχές, την από κοινού τέλεση μυστηρίων ή λοιπών λατρευτικών πράξεων. Απέκοψαν την Μονή από την εκκλησιαστική-πνευματική κοινωνία με το Οικουμενικό Πατριαρχείο, χαρακτηρίζοντας εφεξής τους Πατριάρχες και του Συνοδικούς Αρχιερείς ως αιρετικούς, έπαυσαν το μνημόσυνο του εκάστοτε Οικουμενικού Πατριάρχη και μνημονεύουν τον δικό της «Αρχιεπίσκοπο» (Χρυσόστομο Κιούση). Ακόμη, ασκούν προπαγάνδα εναντίον του Οικουμενικού Πατριάρχη (ο οποίος συχνά εξυβρίζεται σκαιότατα και κατά χυδαίο τρόπο), των άλλων Μονών και των άλλων Ορθοδόξων Εκκλησιών, καθώς και ευθύ προσηλυτισμό στις τάξεις της παλαιοημερολογίτικης παράταξης στην οποία και οι ίδιοι ανήκουν. Από το έτος 1974 και εντεύθεν, καμία πράξη διοίκησης της Μονής ή εκλογής οργάνων ή εγγραφής μοναχολογίου δεν αναγνωριστηκε απο την Ιερα Κοινότητα. Κανείς δεν ξέρει πόσοι μοναχοί υπάρχουν εντός της Μονής, ποία η προέλευση και το ποιόν τους, ενώ κανείς δεν ξέρει πόσοι από τους υπάρχοντες εκεί ασπάζονται τις θέσεις της ομάδας Μεθοδίου, δεδομένου ότι υπάρχουν πολλοί υπερήλικοι γέροντες που αδυνατούν να επιβάλλουν πλέον διαφορετική άποψη εντός της Μονής.

Προσπάθειες προσέγγισης έγιναν εξ αρχής τόσο από την πλευρά του Οικουμενικού Πατριαρχείου όσο και της Ιεράς Κοινότητας. Ιδίως από το 1996 η Ιερά Κοινότητα και η Ελληνική Πολιτεία προκάλεσαν πολλές συναντήσεις με σκοπό τη συνεννόηση και εξομάλυνση, όλες όμως προσέκρουσαν στην αδιαλλαξία των κατεχόντων τη Μονή, οι οποίοι συνεχίζουν να τηρούν γενικά προκλητική στάση η οποία καμία σχέση με την έως τώρα αγιορειτική παράδοση.

Το έτος 1999 τέθηκε επικεφαλής της ομάδας που κατέχει παράνομα την Ιερά Μονή ο Μεθόδιος κατά κόσμο Ματθαίος Παπαλαμπρακόπουλος, ο οποίος δεν έχει καν κληρική χειροτονία. Η εκλογή του ως «ηγουμένου» έγινε από αγνώστους και ποτέ δεν επικυρώθηκε ή αναγνωρίστηκε από την Ιερά Κοινότητα. Επί των ημερών του η δραστηριότητα προπαγάνδας προσωπικά κατά του Οικουμενικού Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου και ο προσηλυτισμός κορυφώθηκαν.

Επιπρόσθετα, δεν επέτρεψαν στο εξής τον έλεγχο από τις αρμόδιες αρχές των κτιρίων και κειμηλίων που υπάρχουν στη Μονή ως και την άσκηση της εκ του ΚΧΑΟ Εποπτείας της Ιεράς Κοινότητας, με αποτέλεσμα να αγνοείται η τύχη σημαντικών κειμηλίων της μεγάλης κληρονομιάς του Αγ. Όρους, ενώ προέβαιναν στη διαχείριση των ακινήτων και κινητών της Μονής παρά την έλλειψη των προβλεπομένων από τον ΚΧΑΟ οργάνων (σχετ. τα αριθ.πρωτ.6018/05 & 5374/07 έγγραφα της 10^{ης} Εφορείας Βυζαντινών Αρχαιοτήτων και αριθ.πρωτ. 574/07 έγγραφο του ΥΜΑΘ/ΚΕΔΑΚ).

Γ. ΔΙΑΔΙΚΑΣΤΙΚΕΣ ΕΝΕΡΓΕΙΕΣ

Η Ιερά Κοινότητα, αφού διαπίστωσε επί σειρά ετών όλα τα ανωτέρω, κατέληξε στο ότι η κατάσταση πλέον είναι μη αναστρέψιμη και άκρως επικίνδυνη, τόσο από πνευματικής όσον και από πλευράς δημόσιας τάξης και ασφάλειας. Και αυτό διότι αποκόπηκε εδαφικά κυρίαρχη Ιερά Μονή και έπαυσε επ αυτής η εποπτεία των αγιορειτικών και άλλων κρατικών αρχών, ενώ δεν εξέλιπε και ο άμεσος κίνδυνος προκλήσεως ταραχών εριδόμενη στο σκανδαλισμό των αγιορειτών και των πιστών από την διαρκή προπαγάνδα, τον προσηλυτισμό και την ακραία προσβολή της αγιορειτικής ενότητας και παράδοσης. Έτσι με την αριθ. Φ.2/34/1957/5-18/11/02 απόφασή της κάλεσε προσωπικά όλους τους ενοίκους της Μονής σε ακρόαση για παροχή εξηγήσεων. Αυτοί όμως όχι μόνο δεν προσήλθαν προς παροχή εξηγήσεων αλλά, εκτός άλλων (επιστολές και δημοσιεύματα στον τύπο, κείμενα που διανεμήθηκαν εντός του Αγίου Όρους κλπ), έστειλαν πρόσκληση με την οποία ζητούσαν την ανάκληση της ως άνω αποφάσεως «ούτως ώστε να μην επέλθη διαταραχή» δηλ. διατύπωσαν ευθεία απειλή για πρόκληση ταραχών. Μετά ταύτα το Οικουμενικό Πατριαρχείο, εξαντλώντας πλέον

κάθε περιθώριο συνδιαλλαγής με τους παρανόμως κατέχοντες τη Μονή, με την με αριθμ. 1110/2002 Πράξη του Οικουμενικού Πατριάρχη και αφού έλαβε υπόψη του το ως άνω αναφερόμενο νομικό και πραγματικό πλαίσιο, κήρυξε τους απαρτίζοντες την ομάδα των παρανόμως κατεχόντων τη Μονη «σχισματικούς» και προέτρεψε την Ιερά Κοινότητα «...όπως ενεργήση, εν συνεργασία μετά των πολιτειακών εν Αγίω Όρει Αρχόν, τα δέοντα δια την μετά διακρίσεως απέλασιν αυτών εξ αυτού και την επιστροφήν των τυχόν χορηγηθέντων αυτοίς εγγράφων, δι ων επιτρέπεται η είσοδος και παραμονή αυτών εν Αγίω Όρει».

Η Ιερά Κοινότητα, βασιζόμενη αφενός στις διαπιστώσεις της παραπάνω αποφάσεώς της και αφετέρου στην ως άνω Πατριαρχική Πράξη, εξέδωσε την αριθ. 2401/3-16/12/2002 απόφασή της, με την οποία αφού έλαβε υπόψη της τα πραγματικά και νομικά δεδομένα, επικαλέστηκε δε και την Πατριαρχική και Συνοδική Πράξη που τους κήρυξε σχισματικούς, αποφάσισε την διάλυση της ομάδας, την απέλαση όλων των μελών της, κατονομάζοντάς τα ένα προς ένα, την απαγόρευση της εισόδου τους εφεξής στο Άγιο Όρος, την στέρηση απ' αυτούς κάθε δικαιώματος σε σχέση με την Ι.Μ. Εσφιγμένου και το Άγιο Όρος ενώ ταυτόχρονα κάλεσε την Διοίκηση του Αγ. Όρους να εκτελέσει την ως άνω απόφαση.

Η Διοίκηση του Αγ. Όρους επέδωσε την απόφαση κατ αρχήν στον φερόμενο ως «ηγούμενο» Ματθαίο Παπαλαμπρακόπουλο συνεπιδίδοντας την δική της με αριθ. 4872/31/3/27-12-02, με την οποία τον κάλεσε να παραδώσει τη Μονή και να αναχωρήσει έως την 28-1-03, ενώ παράλληλα έδωσε εντολή στο ΑΤ Αγ. Όρους να εκτελέσει την απόφαση αυτή. Την ως άνω απόφαση επέδωσε στον κάθε ένα από όσους αυτή αφορά, μαζί με την αντίστοιχη για το καθένα απόφαση της ίδιας της Διοικήσεως του Αγ. Όρους.

Κατά των αποφάσεων αυτών οι παράνομα κατέχοντες τη Μονή προσέφυγαν με αιτήσεις ακυρώσεώς τους στο Συμβούλιο της Επικρατείας ατομικά ο καθένας. Το Ανώτατο Διοικητικό Δικαστήριο απέρριψε τις αιτήσεις τους αμετάκλητα (αποφάσεις 736/2005 και 2281-2368/05 του Γ Τμήματος) και επομένως η απόφαση περί απελάσεώς των είναι πλέον αμετάκλητη και κατά συνέπεια άμεσα εκτελεστή.

Στη συνέχεια η Ιερά Κοινότητα με την απόφασή της με αριθ. 1440/2005 όρισε νέα αδελφότητα υπό τον Αρχιμανδρίτη Χρυσόστομο, που έκτοτε λειτουργεί, διοικεί τις υποθέσεις της Μονής και την εκπροσωπεί έναντι όλων. Δυστυχώς όμως η νέα αυτή νόμιμη αδελφότητα βρίσκεται προσωρινά εγκατεστημένη στις Καρυές, καθόσον η Μονή και το Αντιπροσωπείο της στις Καρυές τελούν υπό κατάληψη από τους υπό απέλαση σχισματικούς υπό τον Μεθόδιο (κατά κόσμο) Ματθαίο Παπαλαμπρακόπουλο. Για την κατάληψη υπάρχει ήδη μία καταδίκη από το Τριμελούς Πλημμελειοδικείου Θεσ/νίκης (αποφ. αριθ. 12.456/2006)

Ε. ΤΕΛΙΚΟ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ - ΕΙΣΗΓΟΥΜΕΝΗ ΑΥΣΗ

Από όλα τα παραπάνω προκύπτει χωρίς καμία αμφιβολία ότι η παραμονή της ομάδας Μεθοδίου στα κτίρια της Ι. Μονής Εσφιγμένου και γενικά στο Άγιο Όρος είναι νομικά απολύτως παράνομη και περαιτέρω εθνικά και εκκλησιαστικά επιζήμια και συγκεκριμένα:

1. Το νομικό αλλά και πολιτειακό ζήτημα:

Ενώ έχει αποφασιστεί από το Οικουμενικό Πατριαρχείο, την Ιερά Κοινότητα και την Ελληνική Πολιτεία η απέλαση των κατόχων της Μονής το δε Συμβούλιο της Επικρατείας απέρριψε τις αιτήσεις ακυρώσεως των αποφάσεων και άρα αυτές ως αμετάκλητες πρέπει να εκτελεστούν, εντούτοις η Πολιτεία δεν προχωράει στην εκτέλεση των αποφάσεων με αποτέλεσμα να συντηρείται η υφέρπουσα εδώ και χρόνια σαυτή τη Χώρα τάση, που συντηρεί στο διηνεκές τα ακανθώδη προβλήματα με τη συνεχή και επί μακρόν μη εφαρμογή του Συντάγματος και των νόμων. Η λογική του «ας το κάνει ο επόμενος» ή «ο χρόνος θα θεραπεύσει το πρόβλημα» οδηγεί νομοτελειακά στη γιγάντωση των προβλημάτων με αποτέλεσμα να θεωρούνται πλέον αυτά σχεδόν άλυτα.

Να σημειωθεί ακόμη ότι περίπτωση εν προκειμένω καταπάτησης ατομικών δικαιωμάτων (όπως θέλει να εμφανίζεται) προφανώς δεν υφίσταται, δεδομένου ότι σε όλη την Ελληνική Επικράτεια δεν απαγορεύεται οι κατέχοντες την Μονή και όσοι έχουν τις ίδιες με αυτούς θρησκευτικές αντιλήψεις να υπερασπίζονται τις θρησκευτικές τους απόψεις και να τελούν ακωλύτως τα λειτουργικά τους καθήκοντα. Άλλωστε οι ίδιοι έχουν και Μονές και Εκκλησίες και Ιερά Σύνοδο και Επισκόπους και Αρχιεπίσκοπο. Η απαγόρευση αυτή υπάρχει μόνο εντός του Αγ. Όρους και επόμενα το όλο θέμα είναι αμιγώς θρησκευτικό-εκκλησιαστικό.

2. Το εκκλησιαστικό ζήτημα: Εδώ και τρεις δεκαετίες το Οικουμενικό Πατριαρχείο και το Άγιο Όρος γνωρίζουν κατάσταση σχίσματος. Η κατάσταση αυτή δημιουργεί ιδιαίτερη επικινδυνότητα λόγω της εξαιρετικά ευαίσθητης φύσεως του Αγίου Όρους και κυρίως λόγω της καταστάσεως στην οποία τελεί σήμερα το Οικουμενικό Πατριαρχείο, του οποίου αμφισβητείται η ίδια η υπόσταση όχι μόνο από την χώρα της έδρας του αλλά και από το εσωτερικό της Ορθοδόξου Εκκλησίας (Ρωσία). Ο Οικουμενικός Πατριάρχης και όλη η Εκκλησιαστική Ιεραρχία εξυβρίζονται σκαιότατα καθημερινά μέσα στο ίδιο το Κέντρο της Ορθοδοξίας που είναι του Άγιο Όρος από μία μικρή ομάδα φανατικών ατόμων και το Ελληνικό Κράτος στέκεται σαν απλός θεατής.

3. Το εθνικό ζήτημα: Ο κίνδυνος μμητισμού και επεκτάσεως του φαινομένου αυτού στην ευαίσθητη περιοχή του Αγίου Όρους είναι όσο ποτέ άλλοτε ορατός. Η ανοχή στην ανεξέλεγκτη κατάσταση που υπάρχει σήμερα εντός των τειχών της Μονής προσφέρει την πλέον κατάλληλη ευκαιρία σε τυχόν βλέψεις τρίτων εις βάρος της ενότητας του Αγίου Όρους και των ελληνικών εθνικών συμφερόντων. Πως θα αντιδράσει η Πολιτεία π.χ. εάν τυχόν οι μοναχοί της Ι.Μ. Αγ. Παντελεήμονα (Ρώσικο) αποφασίσουν στο εξής να μνημονεύουν μόνο τον Πατριάρχη της Ρωσίας; Ή εάν ένα άλλο σχισματικό παρακλάδι της Ορθόδοξης Χριστιανικής Εκκλησίας καταλάβει μία άλλη Μονή και ακολουθήσει την ίδια ως άνω τακτική; Εάν τότε η Πολιτεία αποφασίσει να επέμβει δυναμικά, προφανώς οι εν λόγω μοναχοί θα επικαλεστούν το «δεδικασμένο» της Ι.Μ. Εσφιγμένου.

Σε όλα αυτά πρέπει να προστεθούν και τα εξής: Οι καταληψίες της Μονής κατά την περίοδο της λήψεως των παραπάνω αποφάσεων δεν δίστασαν να απευθυνθούν στο Πατριαρχείο της Μόσχας, το οποίο μάλιστα παρενέβη υπέρ τους στο Οικουμενικό Πατριαρχείο διά του εκπροσώπου του Μητροπολίτου Σμολένσκ Κυρίλλου (επιστολή 225/28.1.2003). Οι ίδιοι ακόμη και σήμερα αναφερόμενοι στο Πατριαρχείο Μόσχας το αποκαλούν «Οικουμενικό Πατριαρχείο Μόσχας» (φύλλο προσφάτου εντύπου «Βοανεργές», σελ.88), ενώ από πλευράς του το Πατριαρχείο Μόσχας εμφανίζεται να υποθάλλει το υπέρ αυτών κλίμα ενώ μεταξύ των φανατικών ρώσων μοναχών ανθεί η συμπάθεια για τους «εσφιγμενίτες».

Η επιβολή λουιόν της κρατικής βούλησης η οποία θα επιβεβαιώσει την Ελληνική Πολιτειακή κυριαρχία στο Άγιο Όρος και την πνευματική δικαιοδοσία του Οικουμενικού Πατριαρχείου επ αυτού αποτελεί πλέον μονόδρομο. Επιβάλλεται η άμεση επέμβαση της δημόσιας δύναμης, η οποία μπορεί γρήγορα, αποτελεσματικά και χωρίς επιπλοκές να προβεί στην εκτέλεση της απόφασης περί απέλασης των παρανόμως κατεχόντων την Ι. Μονή.

Λύση για όλα τα προβλήματα υπάρχουν πάντα. Ζητούνται οι λύτες.

Με τιμή

Ο Διευθύνων
την Εισαγγελία Πρωτοδικών Θεσσαλονίκης

Βασίλειος Φλωρίδης
Εισαγγελέας Πρωτοδικών

